

INTERVIU

Iurie LEANCĂ, fost Premier al Republicii Moldova, Președinte al Partidului Popular European din Moldova

„Să demonstrăm că suntem europeni nu doar antropologic și în virtutea faptului că limba română este deja limbă a Uniunii Europene”

„Let us demonstrate that we are Europeans and not just anthropologically and due to the fact that the Romanian language is already an EU language”

Domnule Iurie Leancă, propun să începem dialogul nostru cu prezentarea evoluției preferințelor politice ale cetățenilor Republicii Moldova. Constatăm că acest fenomen a avut, începând cu anul 2000, următoarea dinamică: două formațiuni în 2000, trei în 2003, patru în 2007, cinci în 2008, patru în 2011, șase în 2014 și opt în 2015. Considerați acest lucru un avantaj sau un dezavantaj pentru democrația din Republica Moldova?

Se poate constata, fără a fi numaidecât sociolog, că sunt multe partide care ar putea intra în parlament, dar, în același timp, constatăm că există o fragmentare puternică mai ales pe segmentul centru-dreapta. Iar acest lucru este îngrijorător fiindcă această fragmentare sub nicio formă nu consolidează șansa Republicii

Moldova de a avea după următoarele alegeri – fie că vor fi anticipate, fie că vor fi ordinare – o prezență puternică în parlament și eventual în viitorul guvern a unor partide, a unor proiecte politice care au obiectivul de a lansa politici de modernizare autentice a instituțiilor statului, de a ancora puternic Moldova nu doar în zona de securitate occidentală, dar și în cadrul valorilor și standardelor europene fără de care nu am putea deveni parte componentă a sistemului occidental politic, economic și de securitate. De aceea mă îngrijorează această fragmentare căci, bineînțeles, reflectă faptul că din 2009 până în 2014 segmentul centru-dreapta a fost pe deplin consolidat, dar că, după declanșarea crizei începând cu 2015, mai multe partide au promovat doar la nivel declarativ aceste valori europene,

căci în realitate aveau alte preocupări, ceea ce a generat și o compromitere a parcursului european chiar de către unii actori politici care voiau să reprezinte acest vector. Astăzi constatăm acest lucru îngrijorător.

Considerați că alegerile anticipate ar fi fost o soluție în această perioadă?

În prezent pornesc de la ideea că Moldova are nevoie de o fază de respiro, de o anumită stabilitate, fiindcă, în ipoteza că ar avea lor alegeri anticipate peste câteva luni, aceasta ar ajunge în colaps, căci situația ei astăzi este una foarte complicată – în trezorerie nu sunt bani decât pentru a plăti salariile și pensiile, așa mizere cum sunt. Un respiro ar permite, cel puțin, să se reia dialogul cu FMI-ul și, dacă există suficientă voință politică, am putea restabili dialogul politic și cu UE, pentru ca pe lângă sprijinul financiar de la București să obținem și sprijinul Comisiei Europene, ceea ce ar scoate țara din această situație catastrofală. Iată cum ar putea cei care au format majoritatea să transforme situația, să relanseze procesul de reformare, să putem vorbi de o stabilitate constructivă și nu de una care să se asemene cu stagnarea. Atunci, cetățenii din Republica Moldova ar putea beneficia de anumite schimbări spre bine. Dar dacă nu există această voință, unica soluție, în cel mult jumătate de an, este de a se organiza alegerile anticipate.

Partidul Comunist trebuia să dispară demult

S-a constatat faptul că Uniunea Europeană s-a bucurat de cea mai mare încredere în rândul populației din Republica Moldova tocmai în perioada în care au guvernat comuniștii, ce și-au declarat politica pro-Est, și a început să scadă tocmai în perioada guvernării partidelor declarate proeuropene. Cum vă explicați acest fenomen?

Unii experți explică acest fenomen prin faptul că Partidul Comunist, din 2001 până în 2009, și-a schimbat obiectivele de politică externă de câteva ori. A venit la putere cu obiectivul aderării Moldovei la Uniunea Rusia-Belarus, apoi a avut o perioadă glacială în relațiile cu Rusia și a mimat parcursul aderării la UE – ideal susținut atât de putere cât și de opoziție, iar din 2009 a revenit la matca lui ideologică printr-un mesaj antieuropean. Să nu se uite faptul că ei, comuniștii, au avut o pondere destul de importantă în toate sondajele. Doar așa pot explica faptul că după 2009 s-a diminuat preferința pentru UE, fiindcă dacă ne uităm la intensitatea relațiilor cu UE, la perspectiva care se deschidea pentru Republica Moldova, la banii care au fost pompați dinspre UE spre Moldova și la efectele benefice ale acestei acțiuni (de la proiecte sociale până la salarii, drumuri, infrastructură în dezvoltare), nu prea putem explica altfel acest fenomen ciudat.

Cum explicați o anumită implozie a PCR, pentru că vedem că dintr-un partid atât de puternic acum este un partid cu un scor foarte redus? Care este adevăratul moștenitor?

Partidul Comunist trebuia să dispară demult. El trebuia trimis demult la lada de gunoi a istoriei și să rămână ca o amintire urâtă, din cauza rolului și impactului negativ asupra dezvoltării noastre pe care le-au avut toți comuniștii, fie cei ai fostului Partid Comunist al Uniunii Sovietice (PCUS), fie cei din PCR. Suntem martorii prăbușirii lor și sper ca și năluca comunismului să dispară odată cu ei. Adevărul este că, din păcate, locul comuniștilor este luat de alte partide, de extremă, precum Partidul Socialiștilor și așa-zisul Partid al Nostru al lui Usatfi, care sunt de sorginte veche, care ne cheamă pe noi în trecut tot încercând să lanseze niște idei care nu mai pot fi viabile în Republica Moldova. Mă bucur că dispăre, cel puțin simbolic, prin dezintegrare această noțiune de „partid comunist”.

Considerați că partidele pe care le-ați menționat ar fi adevăratele moștenitoare pe această linie a practicilor antidemocratice și a unor idei revoluționale?

Bineînțeles.

Noi ne propunem să ne identificăm cu forța a treia

Cum a apărut ideea Partidului Popular European din Republica Moldova?

După votul din 30 noiembrie 2014, cu anumită dificultate, forțele proeuropene, așa-zis proeuropene, au obținut majoritatea, având o șansă unică de a crea o majoritate funcțională, stabilă, și de a da un guvern puternic axat pe reforme în domeniul justiției, al luptei împotriva corupției, al sistemului bancar și al anihilării posibilității unor fraude. Din păcate, în lipsa unor instituții funcționale și din cauză că factorul subiectiv a jucat și încă mai joacă un rol foarte mare (animozități, gelozie, dorința de a menține acest sistem obscur), am ajuns să nu putem beneficia pe deplin de rezultatele alegerilor din 30 noiembrie 2014. S-a mers pe o variantă care inevitabil a adus Moldova într-o criză foarte puternică: un guvern minoritar susținut de comuniști, ceea ce arată în mod absolut clar că Moldova nu va putea beneficia de deschiderea pe care a reușit să o obțină din 2009 până în 2015 în relația cu UE, nu va putea să amplifice magnitudinea reformelor și să se axeze pe problemele cheie. Din păcate, am constatat atunci că actorii politici principali mișcau țara într-o direcție greșită. De aceea, împreună cu colegii mei am decis să lansăm un proiect nou, un proiect veritabil european, începând de la finanțarea partidului la procesul de luare a deciziilor într-un partid.

Evoluțiile ulterioare ne-au confirmat justețea acestui pas al nostru, de a pleca din Partidul Liberal Democrat din Moldova (PLDM), de a atrage și oameni din afara politicului și de a constitui această formațiune.

Aveți sprijinul popularilor europeni în acest demers?

Ne-am înregistrat ca partid abia în august 2015, deci avem o istorie cam de jumătate de an. Am depus în urmă cu câteva luni cererea de aderare la Partidul Popular European (PPE) și așteptăm, în următoarele luni, venirea unei prime delegații de monitorizare. Am stabilit mai multe relații, în mod special cu Uniunea Creștin-Democrată din Germania, și ne bucurăm de un sprijin real din partea Fundației „Konrad Adenauer”. Din păcate, nu avem nicio relație cu partidele din România care aparțin aceleiași familii politice și aceasta în pofida faptului că am solicitat astfel de relații. Nu-mi dau seama care este motivul acestei reticențe.

Cum stă în sondaje noua formațiune politică pe care o conduceți, Partidul Popular European din Moldova? Aveți studii cu privire la poziționarea sa în preferințele cetățenilor din Republica Moldova?

Există un sondaj, pe care eu îl consider în bună parte trucat și de aceea prefer să fac referință la sondajele publicate de străini, fie că e vorba de Institutul Republican, fie de cel Democratic. Potrivit celui realizat de Institutul Republican, în

noiembrie anul trecut aveam 12%; cel Democratic ne plasa la 7%. Eu cred că aceasta este creșterea noastră reală: de la 7% la 12%. Urmează ca într-o lună sau două Institutul Republican să mai facă un sondaj și vom vedea care a fost trendul nostru în ultima perioadă. Vreau să remarc faptul că în condițiile în care societatea noastră este polarizată și au cam dispărut nuanțele – policromia a fost înlocuită de binomul cromatic alb-negru, cei care se află la putere și cei care protestează –, noi ne propunem să ne identificăm cu forța a treia, care monitorizează riguros tot ceea ce face guvernul, îi taxează orice derapaj și care nu acordă credit nici organizatorilor protestelor, pentru că avem îndoieli mari în legătură cu sinceritatea lor și nu credem că ei contribuie la impunerea unui sistem mai funcțional în Moldova. Din acest motiv vrem să fim o a treia forță, dar vă dați seama că în condițiile unei societăți polarizate este foarte greu să te impui. În următoarele săptămâni și luni, printr-un activism mai mare din partea noastră în parlament, în consiliile municipale și în cele raionale și prin extinderea structurilor noastre raionale, vom reuși să creștem în sondaje și vom fi mai bine percepuți de către societatea moldovenească.

Cum intenționați să colaborați cu viitoarea formațiune politică a Maiei Sandu? Luați în calcul o reunire a forțelor?

Haideți să vedem mai întâi cum va arăta proiectul politic al Maiei

Sandu, să vedem cine va fi în echipa ei! La Chișinău, deocamdată, am văzut un nucleu destul de mic. Să-i vedem, apoi, obiectivele, fiindcă nu prea le-am sesizat nici pe cele de politică externă, nici pe cele ce privesc reformarea Republicii. Simplele declarații anticorupție nu sunt suficiente. E nevoie de abordări nuanțate și detaliate. Oricum, noi suntem deschiși. Am lansat un apel al partidului la adresa forțelor sănătoase pentru a stabili o platformă comună de conlucrare și pentru a ne gândi și la o altă formă de coagulare.

Dar cu Andrei Năstase cum colaborați?

Nicicum, deoarece am foarte multe semne de întrebare în legătură cu obiectivele partidului și cu forțele care stau în spatele lui.

Orice om trebuie să fie judecat după fapte

În Barometrul opiniei publice din noiembrie 2015, la capitolul „Încredere” vă plasați pe locul 4 (cu 4%), după Usatîi (11%), Dodon (6%), Maia Sandu (5%) și la egalitate cu Voronin (4%). Aveți date mai recente? Ce înseamnă acest procent pentru dumneavoastră?

Nu avem date mai recente pentru că, din păcate, noi nu avem sondaje interne fiindcă nu avem finanțare. Miza noastră pe donații, cotizații nu s-a adeverit încă. Doar când vom avea bani mai mulți vom putea face

măsurători independente, dar ceea ce pot să zic e că ratingul meu personal a scăzut, justificat cumva de aflarea mea în opoziție, unde te atacă toți: și cei din stânga și cei din dreapta. Pe de o parte, e un lucru bun, căci arată că se tem de tine, iar pe de altă parte sunt lansate tot felul de acuzații, total nefondate. Acest fapt influențează percepția, mai ales atunci când nu ai acces sistematic la mass media, puternic dominată de anumite partide și interese politice. Este greu în condițiile date să-ți menții un anumit rating. Dar eu sunt convins că vom reveni și că imaginea mea personală se va îmbunătăți, fiindcă am reușit deja să coagulăm o echipă profesională nouă și structuri viabile în teritoriu.

Simțiți anumite blocaje din partea mass media din Republica Moldova?

Bineînțeles că da, pentru că atât timp cât nu avem o mass media independentă e greu să mizezi pe o reflectare obiectivă a prestațiilor, inclusiv a partidelor politice.

Mai aveți o salvare în Facebook, un debușeu mediatic.

Da, dar este o cale mică de acces la electoratul nostru.

Atât în Republica Moldova, cât și în România există obișnuința de a-i eticheta pe politicienii moldoveni ca fiind „pro-ruși” sau „pro-europeni”. Nimeni nu rămâne în afara acestor două categorii, fiecare este

perceput ca fiind „omul rușilor” sau „omul europenilor”. Cine privește cv-ul dumneavoastră și află că la Revoluția din 1989 erați funcționar al Ambasadei URSS la București și că v-ați făcut studiile diplomatice la Moscova ar fi tentat să vă eticheteze drept „omul rușilor”; dacă acel cineva ar citi mai departe, ar vedea că ați fost Premier în momentul în care Republica Moldova s-a apropiat cel mai mult de Uniunea Europeană (mă refer aici la semnarea Acordului de la Vilnius) și că sunteți liderul unui partid ce a preluat denumirea Partidului Popular European din Parlamentul European. Ce să mai înțeleagă acea persoană? Al cui om sunteți: al rușilor sau al europenilor?

Știu că pe marginea cv-ului meu apar întrebări în ce măsură sunt omul sau agentul KGB-ului. Eu atât pot să zic: orice om trebuie să fie judecat după fapte. Fără falsă modestie, vreau să spun că am fost primul, dar primul de la Chișinău!, care în '97-'98 a insistat și a dezvoltat ideea că fără integrarea europeană Republica Moldova nu are șanse de supraviețuire. Atunci eram o voce singulară, puțini înțelegeau despre ce este vorba, iar astăzi puțini mai pun la îndoială că acesta trebuie să fie vectorul. Deci, dacă un agent KGB este capabil să dezvolte o astfel de abordare... Am fost primul ambasador cu misiuni speciale care a scris prima scrisoare din partea președintelui de atunci, adresată președintelui Comisiei Europene, și uitați-vă de atunci ce am făcut în relația cu UE, în relația

cu SUA! În calitatea de prim-ministru am semnat, în martie 2014, un document referitor la dialogul strategic cu SUA. Dacă veți analiza ceea ce am reușit în relația cu România, veți vedea că am făcut mai multe acțiuni de pionierat. Dacă toate aceste acțiuni înseamnă să fii omul altcuiva decât al Republicii Moldova... să fie mai mulți din aceștia, ca mine!

Un al doilea pachet de etichete este „unionist-antiunionist”. Unde vă încadrați?

Pe niciuna dintre laturi. Am mai comentat acest subiect și în presa de la noi: atât timp cât problema redefinirii statutului de subiect al dreptului internațional al Republicii Moldova poate fi abordată doar prin referendum și atât timp cât, conform unor sondaje, nu mai mult de 20% din populația Republicii Moldova își dorește reunificarea cu România mi se pare o atitudine iresponsabilă să încerci să faci speculații pe acest subiect doar ca să-ți atragi o parte din electorat în speranța că, uite, la alegeri vei beneficia de 5-6% din acel 20%. Mi se pare mult mai important să analizăm realitățile și să facem tot ce-i posibil pentru a schimba aceste realități dacă le considerăm un impediment în realizarea celui deziderat de modernizare, de reformare, de transformare a Republicii Moldova. Pornind de la realitățile pe care le-am menționat, astăzi cred că soluția cea mai bună este integrarea în UE și aderarea la un spațiu care ar elimina orice

bariere vamale, orice bariere care ar sta în calea creării unui spațiu unic dorit cu România. Dar asta depinde de voința majorității actuale. Cred că avem ultima șansă de a mai urca pe acest trend european. Am și spus: dacă nu se va merge pe această formulă de integrare europeană împreună cu România, prin România!, cred că numărul adeptilor unirii va crește și atunci cred că aceasta va fi unica soluție. Dar acum avem o anumită realitate și cred că și o anumită posibilitate și o soluție adecvată: să revenim într-un singur spațiu politic, economic, vamal, cultural etc., prin integrarea în UE.

Mi-aș fi dorit ca poziția României să fie ceva mai clară

Cum evaluați prestația României în timpul și după disensiunile de la începutul lui 2016?

În primul rând, consider că România trebuie să fie cea mai activă dintre membrii UE și ai NATO față de tot ceea ce se întâmplă în Republica Moldova. E un lucru firesc și axiomatic, dacă doriți. În al doilea rând, consider că atitudinea României a fost una activă și suficient de nuanțată. Pe de o parte, pornind de la analiza ce a dus la ideea, pe care o agreez și eu, că Republica Moldova are nevoie de o anumită stabilitate în situația creată, România a susținut crearea acestei majorități, dar în același timp a condiționat asistența din partea sa de reformele pe care le realizează

acest guvern. Nu doar să le declare, ci și să le transpună în fapte. Sigur că mi-aș fi dorit ca poziția României să fie ceva mai clară. Eu, de exemplu, nu înțeleg ce înseamnă „ajutor umanitar”, pe care România declară că i-l oferă Republicii Moldova. Nu-mi dau seama de ce nu a putut continua cel puțin proiectul pe grădinițe, prin care trebuia să vină în Republica Moldova încă 5 milioane de euro pe care le convenisem din 2014 cu premierul de atunci, Victor Ponta. Acest proiect ar însemna mult mai mult decât asistența umanitară. Ar însemna renovare de grădinițe și schimbarea percepției față de România în localitățile unde aceste proiecte s-ar realiza. Am văzut deja fericirea copiilor și a părinților lor atunci când se creează oaze de europenitate în satele noastre. Asta înseamnă și locuri de muncă, în condițiile în care, în 2015, nu am avut nicio investiție la țară, în Republica Moldova, iar o investiție de 5 milioane de euro ar fi oxigenat puțin situația. Eu aș fi vrut să văd mai multă insistență a României pe proiectele de interconectare. După ce am plecat eu de la Guvern, practic nu s-a mai făcut nimic pe interconectare și am pierdut atât amar de timp. Situația poate fi explicată prin criza permanentă de la Chișinău. Dar eu sunt convins că Guvernul României, împreună cu Comisia Europeană, ar trebui să procedeze așa cum am procedat cu Prim-ministrul Victor Ponta, cu Președintele Barroso și cu comisarul Oettinger. Așa cum a

venit atunci presiune de acolo, ar trebui să vină și acum, dacă de la Chișinău nu se vede mișcare și puțin interes. Trebuie revenit la ideea investițiilor românești în aceste proiecte de interconectare. Aș vrea să văd din parte României o poziție mai tranșantă în acest sens. Și aș vrea ca România să ofere sprijin nu doar guvernării de la Chișinău, ci și comunităților: comunelor, primăriilor acestora și consiliilor raionale. Mă tem că guvernarea va călca pe grebla pe care am mai călcat-o și noi și va repartiza fonduri îndeosebi spre primării care fac parte din partidele aflate la putere. E foarte important ca primării care vin cu proiecte bune să nu fie discriminați doar pentru faptul că fac parte din alte partide.

Au existat reproșuri față de faptul că finanțările acordate de România nu au fost sub principiul condiționalității, în vederea impunerii unor măsuri de eliminare a corupției.

La care bani vă referiți: la cei românești sau la cei europeni?

La cei românești.

Dacă e vorba de banii românești, vă rog să-mi permiteți să fiu extrem de categoric. Fiecare bănuț pe care l-am adus de la București, în 2013 și 2014, datorită atitudinii extrem de deschise din partea domnului Ponta, a fost o revoluție adevărată în relația Chișinău-București. Am construit nu poduri imaginare, ci proiecte spre beneficiul cetățenilor din Republica

Moldova și spre beneficiul României, pentru că se schimbă percepția asupra sa. Dacă e vorba de 23 de milioane de euro pentru grădinițe, acestea au fost investite prin Fondul de Investiții Sociale, fiecare proiect de primărie a fost verificat de ingineri, astfel încât orice tentativă de a mări în mod nejustificat calculele au fost combătute, s-a verificat totul „la sânge”. Cele o sută de autobuze școlare au fost repartizate în funcție de performanțele fiecărui raion. În cazul gazoductului Iași-Ungheni, realizat cu banii României și cu bani europeni, s-a verificat fiecare ban. Nu am permis abateri, și mă mândresc cu acest lucru, și fiecare ban pe care l-a oferit cu generozitate Guverul României și România în ansamblu a fost cheltuit cu maximă eficiență. Mai sunt trei proiecte precum Muzeul de Arte Plastice, Sala cu orgă sau construcția sediului Teatrului „Bogdan Petriceicu Hașdeu” la Cahul. Acestea sunt dovezi ale valorificării acestor bani. Deci, toți banii obținuți în urma dialogului prodigios cu Guvernul Ponta au fost scheltuiți cu maximă eficiență.

Considerați că buna colaborare a dumneavoastră cu Guvernul Ponta poate fi o cauză a lipsei de comunicare cu popularii din România? Mă gândesc că Partidul Mișcarea Populară îl are lider pe Traian Băsescu. Credeți că popularii din România au blocat comunicarea cu dumneavoastră pentru că ați avut colaborarea cu Victor Ponta, adversarul politic al lui Traian Băsescu?

Nu știu. Dacă este așa, nu pot decât să regret o astfel de atitudine. Eu cred că la București trebuie să existe un consens național și nimeni nu poate nega faptul că în 2013 am trecut de la o fază declarativă a relației noastre la una pragmatică. Sigur, nu pot să ignor ceea ce a făcut Președintele Băsescu, mă refer în primul rând la numărul de studenți basarabeni ce își fac studiile în România. I-am vorbit și domniei sale și i-am spus că ce bine ar fi dacă o bună parte dintre acești studenți ar reveni acasă, să creeze aici masa critică a modernizării. De asemenea, nu pot să contest nici problema cetățeniei. Dar dacă revin la probleme foarte concrete, cu vizibilitate în Republica Moldova, cu impact asupra realităților și asupra percepțiilor, 2013 a fost un an revoluționar. Dacă ne gândim la gazoductul Iași-Ungheni, fără implicarea personală a celor doi prim-miniștri noi nici astăzi nu am fi avut nici măcar segmentul peste Prut. Din acest motiv, cred că cei care doresc cu adevărat ca Republica Moldova să meargă pe calea modernizării, a europenizării, a ancorării în structurile de securitate euro-atlantice ar trebui să salute și să preia acest model de comportament pe care l-au avut guvernele de la Chișinău și București în 2013 și 2014. În ceea ce privește această afiliere sau neafiliere, vreau să vă spun că între București și Chișinău a domnit o confuzie foarte mare. Când am fost membru al PLDM, care a fost parte componentă a PPE-ului, PNL-ul sau

partidul domnului Băsescu îi susțineau pe liberalii de la Chișinău. Acum văd că PNL-ul de la București a susținut crearea acestui guvern care este mai mult de centru-stânga. Așa că nu a putut fi un impediment colaborarea mea cu premierul Ponta. Acum am vrut să atrag atenția asupra acestei confuzii și asupra faptului că mereu au contat relațiile dintre persoane mai mult decât afilierea politică.

Unica soluție este reforma

Până la Summitul de la Vilnius, Republica Moldova a avut un traseu proeuropean, fapt încununat de semnarea Acordului. Unde s-a fracturat parcursul european al Republicii Moldova? Care credeți că a fost momentul nefast?

Cel mai nefast moment, de fapt cea mai nefastă perioadă a fost cea de după alegerile din 30 noiembrie 2014. Interesele meschine ale unor lideri politici au frânt acest zbor. Un zbor frânt am obținut noi, până la urmă! După cum am mai spus, trebuie să ne axăm pe reforme, pe justiție, pe sistemul bancar, să demonstrăm că suntem europeni nu doar antropologic și în virtutea faptului că limba română este deja limbă a Uniunii Europene. Trebuie să protejăm aceleași valori, aceleași standarde și să ne gândim când depunem cererea de aderare, așa cum am avut înțelegeri cu o bună parte dintre capitalele europene. Noi ne-am preocupat de probleme meschine și obscure, ce au vizat

interesul privat al unor politicieni și, iată, în 2015 a fost suspendat și dialogul politic cu UE în linii mari, iar asistența a fost înghețată. Suntem într-o fază de ratare. Dacă putem să ne revenim sau nu? Cred că putem să ne revenim, pentru că trebuie să nu uităm că și UE trece prin niște metamorfoze și vedem cu ce probleme se confruntă: Brexitul, migranții ș.a.m.d..

Ce poate spera Republica Moldova în parcursul său european? Care ar fi calea cea mai sigură?

Doar reforme! Și convingerea partenerilor noștri, care au devenit extrem de sceptici, că nu e totul pierdut. Tocmai am fost la Budapesta la o conferință europeană pe probleme de securitate și tot mai mulți miniștri de externe cu care m-am întâlnit acolo m-au întrebat: cum de este posibil ca în 2014 Moldova să fi fost cel mai bun student în zona Parteneriatului estic iar acum, în mod ciudat, doar în cazul Bielorusiei s-au înregistrat mici schimbări spre bine? Vă dați seama ce metamorfoze s-au petrecut și ce deziluzii s-au creat!

Și ce pas înapoi pentru Republica Moldova!

Da, ce pas înapoi! Așa că unica soluție este reforma. Reforme accelerate pe problemele cheie, cele mai sensibile. Cu toții le cunoaștem: regulatorii, sistemul bancar, justi-

ția... Vom vedea ce vor reuși cei ce sunt la guvernare astăzi!

Aveți contact permanent cu oamenii din Republica Moldova. Simțiți că încă sunt proeuropeni sau au obosit în această speranță a unui viitor european?

Din păcate, ceea ce constat la o bună parte din societatea moldovenească este faptul că a pierdut orice speranță. Dar nu speranța și aspirațiile europene, ci speranța oamenilor că vor avea o viață normală și confortabilă pentru ei și copiii lor în Republica Moldova.

Au obiective mai concrete.

Da. De aceea, obiectivul actualei guvernări precum și al opoziției este acela de a readuce încrederea cetățeanului pentru viitorul Republicii Moldova. Dacă nu vom reuși, alte scenarii vor fi aplicate pentru a arăta că teritoriul dintre Prut și Nistru este unul funcțional și că cetățenii se simt aici în siguranță și cu perspectivă.

Domnule Președinte, vă mulțumesc pentru amabilitatea de a-mi acorda acest interviu și vă urez succes în ceea ce faceți!

Interviu realizat de
Sorin BOCANCEA